

Arrest

nr. 111 538 van 9 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn op 26 augustus 1997 te Elmina. Uw moeder overleed wanneer u zeer jong was, en uw vader overleed in het jaar 2005, wanneer u 8 jaar oud was. Voor de dood van uw vader, hadden uw vader en zijn broer (K.) vaak ruzie omtrent het stuk landbouwgrond dat uw vader bewerkte. U gelooft dat uw nonkel verantwoordelijk is voor de dood van uw vader. Wanneer u het land van uw overleden vader wilde bewerken, zei uw nonkel (K.) ermee op te houden. U negeerde uw nonkel en bleef het land bewerken. Wanneer u op een dag naar het land ging om het te bewerken, bezeerde u uw voet en zwol uw been op. U ging naar het ziekenhuis, waar de dokters u zeiden dat ze u niet konden behandelen. Ze stuurden u naar een traditioneel geneesheer. Deze behandelde uw voet en deelde u mee dat uw nonkel verantwoordelijk was voor uw gezwollen voet. U volhardde in uw wens het

land van uw overleden vader te blijven bewerken, maar uw nonkel bedreigde u daarop met een machete en zei u dat, als u wilt eindigen zoals uw vader, u op het land moet blijven werken. Op 28 oktober 2012 was u op het land, wanneer u uw nonkel (K.) samen met een politieman zag komen. Daar u vreesde gearresteerd te zullen worden, vluchtte u weg. U besloot het land te verlaten, en ging dezelfde dag per auto naar Abidjan te Ivoorkust. U verbleef tot 29 januari 2013 te Abidjan, en ging er die dag aan boord van een schip dat u naar België bracht. U kwam aan te België op 9 februari 2013. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 18 februari 2013.

B. Motivering

Alvorens in te gaan op het inhoudelijk aspect van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, geopperde vrees voor vervolging, dient te worden vastgesteld dat u op 10 februari 2013, in het kader van uw asielaanvraag, verklaarde geboren te zijn op 26 augustus 1997. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 10 februari 2013 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 11 februari 2013, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 13 februari 2013 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test met een redelijke wetenschappelijke zekerheid aan dat u op datum van 11 februari 2013 ouder was dan 18 jaar, waarbij 28,5 met een standaarddeviatie van 1,5 jaar een goede schatting is.

Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Wat betreft de door u opgeworpen problemen en vrees te Ghana, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaarde uw nonkel te vrezen, die u verhinderde te werken op het land van uw overleden vader, en die u bedreigde met een machete en met spirituele aanvallen. U vreest eveneens dat de Ghanese politie u zal arresteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaarde dat uw nonkel u zei niet langer naar het land te komen, en u zelfs bedreigde met een machete, opdat u niet meer naar het land zou komen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Wanneer u later toch nog naar het land terugkeerde, bezeerde u uw voet en zwol uw been op (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 12). U ging naar het ziekenhuis waar u verteld werd dat u behandeld diende te worden door een traditioneel geneesheer, daar het een spirituele ziekte betrof (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U ging daarop naar een traditioneel geneesheer, die uw voet behandelde, er nagels uithaalde, en u zei dat het uw nonkel was die verantwoordelijk was voor uw gezwollen voet (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 12). Wanneer u later weer terugging naar het land, zag u uw nonkel samen met een politieman, en rende u weg (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde dat de politieman u zou arresteren, maar gevraagd waarom u denkt dat u gearresteerd zou worden, antwoordde u dat die politieman er normaal niet komt, en u ervan overtuigd bent dat ze u kwamen arresteren, wanneer u uw nonkel samen met de politieman zag (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd op basis waarvan u dan gearresteerd zou worden, antwoordde u dat u zou worden gearresteerd op basis van wat uw nonkel hen vertelde. Gevraagd wat uw nonkel aan hen vertelde, antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd of uw nonkel u, om nog andere redenen dan het land, bedreigde, antwoordde u dat er niets was buiten het land (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u, naast uw problemen met uw nonkel (K.), nog andere redenen had om Ghana te verlaten, antwoordde u enkel dat u bang bent om terug naar Ghana te gaan, omdat uw nonkel u zou doden met behulp van een medicijnman.

Uit bovenstaande verklaringen valt eenduidig af te leiden dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Voorts dient vastgesteld dat de door u geopperde vrees voor spirituele vervolging elke objectieve grond mist, en zich beperkt tot de sfeer van het bijgeloof.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofd een reëel risico zou bestaan op het lijden van

ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Ghana.

U verklaarde dat de politie u wou arresteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11), maar u weet niet op basis waarvan u gearresteerd zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde dat u, wanneer u de politieman zag, weg rende. **Het dient reeds opgemerkt dat uw verklaring gearresteerd te zullen worden te Ghana, een veronderstelling uwentwege is, die u geenszins hard weet te maken.** Gevraagd of u ooit zelf naar de politie ging, omwille van de dreigementen door uw nonkel, antwoordde u niet naar de politie gegaan te zijn, omdat ze u toch zouden opsluiten daar uw nonkel gekend is bij de politie en invloed heeft. U verklaarde dat uw nonkel invloed had op de politie, maar gevraagd hoe het komt dat uw nonkel dergelijke invloed heeft, antwoordde u, zeer algemeen en veronderstellend, dat er steeds voor de rijken wordt gezorgd in Ghana, uw nonkel geld had, en de politie dus aan zijn kant stond. U verklaarde dat uw nonkel zakenman is, maar u wist evenwel niet uit te leggen wat hij dan precies deed als zakenman (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom u niet gewoon naar de politieman toeging, wanneer u uw nonkel samen met een politieman op het land zag, om hem uw kant van het verhaal te vertellen, antwoordde u dat ze u zouden meenemen en in de cel steken (zie gehoorverslag CGVS, p. 15) – **wederom een verklaring die op geen enkele grond steunt.** Gevraagd of u bescherming poogde te zoeken elders in Ghana, buiten uw geboortedorp Elmina, antwoordde u **nergens anders bescherming te hebben gezocht** omdat u wist dat uw nonkel alles in het werk zou stellen om u te doden. **Het principe van internationale bescherming wordt echter gekenmerkt door een subsidiair karakter ten aanzien van de in uw land van herkomst aanwezige beschermingsmogelijkheden. Het principe van internationale bescherming impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke onderneemt opdat u bescherming geboden zou worden door de Ghanese autoriteiten, alvorens internationale bescherming aan te vragen. Gezien uw verklaringen hieromtrent, dient vastgesteld dat aan deze vereiste niet voldaan is. Voorts blijkt uit bovenstaande vaststellingen eenduidig dat u geen gegronde reden heeft om te veronderstellen dat u gearresteerd zou worden door de Ghanese politie, noch om te veronderstellen waarom dezen u geen bescherming zouden kunnen bieden. U heeft derhalve geenszins aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.**

U legde geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit, noch ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Onder verwijzing naar het reisadvies van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken en van de Nederlandse overheid, stelt verzoeker dat zijn thuisland Ghana niet veilig is door de activiteiten van terroristische bendes. Het terugsturen van verzoeker naar een dergelijk gevaarlijk land staat *de facto* gelijk met het blootstellen aan folteringen. Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor op het CGVS voldoende geduid dat zijn oom hem fysiek bedreigd.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: twee “bewijzen onveilig thuisland” (stukken 3 en 4).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn leeftijd. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden en vormen aangezien eruit blijkt dat verzoeker manifest trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

De Raad merkt tevens op dat verzoeker geen enkel verweer voert tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn asielrelaas geen verband houdt met de criteria voor de toekenning van de vluchtelingenstatus krachtens het Verdrag van Genève. Ook deze vaststelling moet derhalve als vaststaand beschouwd worden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De neergelegde reisadviezen (stukken 3 en 4) zijn bestemd voor reislustige Belgen en Nederlanders en vormen geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker komt niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Aldus toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit blijkt dat er in Ghana sprake is van een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Ten aanzien van verzoeker bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid in Ghana een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS